

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109219195
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8109219195.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: Mgr. D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., P. L. X, zastúpená D. Y., J. XX, E., proti odporcovi: Mgr. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. L. X, E., zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 19, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, o odvolaní navrhovateľky i odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C/170/2009-300 zo dňa 10.06.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikázal: nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, k.ú. E. a LV č. XXXXX, k.ú. E., a to byt č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome súp. číslo XXXX, v E., E. L. X, spolu so spoluvlastníckym podielom 74/6260 na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom 74/6260 na parcele č. 14766 o výmere 1.086 m²,

Hnuteľné veci Rok nadobudnutia Zostatková cena v Eur
sedacia súprava 2009 879,00
obývací stena 2008 995,82
konferenčný stolík 2008 165,97
vstavaná skriňa 2008 993,06
posteľ 2008 829,85
matrac 2008 334,79
držák na TV - SANSU 2009 20
držák na uteráky 2008 41,49
skrinky do kúpeľne 2008 339,69
svietidlo do kuchyne 2009 105,39
svietidlá do WC + kúpeľne 2009 21,33
luster do spálne 2008 35,97

Hypotekárny úver č. 2008037960 poskytnutý Tatrabankou, a.s. Bratislava je povinný splatiť veriteľovi odporca.

Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 21.340,97 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vyslovil, že o trovách konania účastníkov konania a štátu rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 149 ods.1 a ust. § 150 Občianskeho zákonníka.

Účastníci konania boli manželia, manželstvo uzavreli dňa 18.08.2007. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/109/2009 zo dňa 30.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.07.2009. Z manželstva účastníkov konania nepochádzajú deti.

Počas trvania manželstva účastníci konania nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.05.2008 byt v E. na ulici E. L. X. Nadobudli ho za kúpnu cenu vo výške 2.200 000,- Sk, z ktorej sumu 1.000 000,- Sk platili z hypotekárneho úveru poskytnutého Tatra bankou. Navrhovateľka zaplatila zo svojich prostriedkov časť kúpnej ceny vo výške 650.000,- Sk, odporca 400.000,- Sk. Súčasná hodnota tohto bytu bola znaleckým posudkom Ing. E. J. č. 118/2010 určená na sumu 60.000,- Eur. V tomto byte účastníci konania vykonávali rekonštrukciu v období od júna 2008 do decembra 2008. Počas rekonštrukcie sa vymenili podlahy, dvere vrátane zárubní, zrekonštruovala sa kúpeľňa, toaleta, vymenili sa umývadlá, kohútiky, batérie, dlažba, byt sa nanovo vymaľoval, vymenila sa kuchynská linka, kúpilo sa zariadenie kuchyne, vymenili sa radiátory, urobili sa stierky v celom byte.

V čase uzavretia manželstva mala navrhovateľka na svojom účte sumu 80.000,- Sk, počas trvania manželstva jej na tento účet bola pripísaná ďalšia suma jej vlastných finančných prostriedkov nepatriacich do BSM vo výške 50.000,- Sk (od matky).

Ďalej mala navrhovateľka vlastné prostriedky vo výške cca 520.000,- Sk na účte podielových fondov (podľa výpisu na tomto účte mala navrhovateľka k 17.8.2007 sumu 520.618,- Sk). Sumár vlastných prostriedkov navrhovateľky teda bol cca 650.000,- Sk. Navrhovateľka po uzavretí manželstva zo svojho účtu poukázala na účet podielových fondov sumu 140.000,- Sk (13.9.2007) a 50.000,- Sk (20.12.2007), teda sumu vyššiu, ako bola suma jej vlastných prostriedkov. Keď jej na účet bola pripísaná suma cca 720.000,- Sk (dňa 26.2.2008), v tejto už boli zahrnuté aj vklady z prostriedkov patriacich do BSM a aj vlastné prostriedky navrhovateľky vo výške 130.000,- Sk (ktoré súd už raz ako jej vlastné zohľadnil). Vlastné prostriedky navrhovateľky teda boli v sume 650.000,- Sk a v tejto sume boli použité na zaplatenie kúpnej ceny za byt.

Odporca v čase uzavretia manželstva na svojom účte mal sumu 243.970,- Sk a na svojom ďalšom účte sumu 300.000,- Sk. Mal aj ďalšiu sumu peňazí v hotovosti vo výške cca 76.000,- Sk. Tieto finančné prostriedky boli použité jednak na zaplatenie časti kúpnej ceny za byt a jednak na rekonštrukciu bytu.

Zostatok úveru, ktorý účastníkom konania poskytla Tatra banka, a.s., ku dňu rozvodu manželstva činil 32.431,65 Eur, po rozvode ho spláca navrhovateľka sumou 148,23 Eur mesačne.

Od rozvodu manželstva k 21.01.2013 navrhovateľka na tento úver zaplatila 6.090,36 Eur, do času vyhlásenia rozsudku sumu 5 x 148,23 Eur, teda spolu 6.831,51 Eur.

Účastníci konania sa zhodli, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patria tieto hnutelné veci v týchto zostatkových cenách:

Hnutelné veci	Rok nadobudnutia	Zostatková cena v Eur
sedacia súprava	2009	879,00
obývacia stena	2008	995,82
konferenčný stolík	2008	165,97
vstavaná skriňa	2008	993,06
posteľ	2008	829,85
matrac	2008	334,79
držiak na TV - SANSU	2009	20
držiak na uteráky	2008	41,49
skrinky do kúpeľne	2008	339,69
svietidlo do kuchyne	2009	105,39
svietidlá do WC + kúpeľne	2009	21,33
luster do spálne	2008	35,97

Všetky tieto hnutelné veci sa nachádzajú v byte v ktorom v súčasnosti žije odporca.

V danej veci bolo preukázané, že účastníci konania boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené. Počas trvania manželstva účastníci konania nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva majetok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia. Keďže účastníci sa nedohodli na vyporiadaní majetku patriaceho do BSM, vyporiadal tento majetok súd a to tak, že vychádzal z toho, že podiely obidvoch účastníkov konania sú rovnaké. Skutočnosti, ktoré by odôvodňovali určenie iných podielov v konaní, neboli preukázané a netvrdil ich žiaden z účastníkov konania. Byt účastníkov konania súd prikázal do výlučného vlastníctva odporcu, ktorý v tomto byte po rozvode manželstva sám žije (navrhovateľka žije v Bratislave). Hodnota bytu je 60.000,- Eur.

Hnutelné veci uvedené vo výroku rozsudku súd prikázal do výlučného vlastníctva odporcu. Jedná sa o veci, ktoré sa nachádzajú v byte účastníkov konania, a ktoré sú zariadením tohto bytu. Súd pri tomto rozhodnutí prihliadol na to, že tento byt bude výlučným vlastníctvom odporcu. Navrhovateľka nežiadala tieto veci priznať do svojho vlastníctva. Hodnota týchto vecí je 4.762,04,- Eur.

Úver od Tatra banky nadobudnutý počas manželstva bude ďalej splácať odporca, pretože tento úver je zabezpečený záložným právom na byt, ktorý taktiež po vyporiadaní BSM nadobúda odporca.

Súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vychádzal z hodnoty vecí určených v prípade nehnuteľnosti znaleckým posudkom a v prípade ostatných hnutelných vecí súd vychádzal z hodnôt, na ktorých sa zhodli účastníci konania.

Celková suma aktív patriacich do BSM účastníkov je 64.762,04 Eur, suma pasív je 32.431,65 Eur.

Obaja účastníci žiadajú podľa § 150 OZ, aby sa im nahradilo, čo zo svojho zaplatili na spoločný majetok. Navrhovateľka zo svojho vložila do spoločného majetku sumu 650.000,- Sk (21.576,05 Eur), odporca vložil sumu 620.000,- Sk (20.580,- Eur). Suma vložených vlastných prostriedkov je v zásade totožná so sumou, ktorou účastníci disponovali v čase uzavretia manželstva. Aj keď účastníci tieto finančné prostriedky po uzavretí manželstva míňali, nie je možné zistiť na aké účely (či len pre seba alebo na spoločné potreby). Súd teda považuje za spravodlivé zahrnúť tieto úspory v celej výške ako vklad do spoločného majetku. Navrhovateľka splácaním spoločného úveru po rozvode manželstva uhradila zo svojho majetku ďalšiu sumu 6.831,50 Eur.

Do bezpodielového spoluvlastníctva nie je možné zahrnúť dovolenku, pretože bezpodielové spoluvlastníctvo tvoria veci, práva a záväzky. Dovolenka, resp. suma na dovolenku vynaložená, bola spotrebovaná počas trvania manželstva oboma manželmi, a nie je možné ju vyporiadať v konaní o vyporiadaní BSM.

Celková hodnota BSM účastníkov je teda 32.330,39 Eur, odporca z neho získal majetok a záväzky v hodnote 32.330,39 Eur. Aby boli podiely oboch manželov rovnaké, musí odporca zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu z BSM sumu 16.169,19 Eur. K tejto sume je potrebné prirátat ešte vložené prostriedky účastníkov konania do spoločného majetku, ktorý je vo výške 21.576,05 Eur plus 6.831,50 Eur (navrhovateľka), resp. 18.056,-Eur (odporca). Rozdiel vložených prostriedkov je teda 10.351,56 Eur v prospech navrhovateľky.

Polovicu z tejto sumy, t.j. sumu 5.157,78 Eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke titulom vložených prostriedkov. Navrhovateľka má právo len na polovicu z vložených prostriedkov, pretože bol zhodnotený spoločný majetok manželov, resp. uhradený spoločný dlh v prospech oboch manželov, nie len v prospech odporcu. Celkovo je teda odporca povinný zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu sumu 21.340,97 Eur.

Výrok o trovách konania účastníkov a trovách konania štátu odôvodnil súd prvého stupňa tak, že rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodov uvedených v ust. § 151 ods.3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odporca a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu z BSM sumu 21.340,97 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tvrdil, že je nesúlady medzi výrokom rozsudku a jeho odôvodnením. V

dôvodoch rozsudku sa totiž na strane 6 v druhom odseku uvádza, že navrhovateľka zo svojho vložila do majetku sumu 21.576,05 Eur a odporca vložil 20.580,- Eur. V štvrtom odseku na tej istej strane potom súd konštatuje, že celková hodnota BSM účastníkov je 32.330,39 Eur. Ďalej uvádza, že na to, aby boli podiely rovnaké, musí odporca zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie 16.165,19 Eur. K tejto sume je potrebné prirátat vložené prostriedky účastníkov konania. U navrhovateľky 21.576,05 Eur plus 6.831,51 Eur a u odporcu 18.056,- Eur. Potom rozdiel vložených prostriedkov je 10.351,56 Eur z ktorého by mal odporca vyplatiť polovicu vo výške 5.157,78 Eur a toto pripočítať k sume 16.165,19 Eur, teda celkové vyrovnanie 21.340,97 Eur. Chyba sa stala pritom, keď súd u odporcu zohľadnil sumu 18.056,- Eur a nie sumu 20.580,- Eur. Ak by rátal so sumou 20.580,- Eur, potom rozdiel medzi vloženými prostriedkami predstavoval správne 7.827,56 Eur, z čoho polovica je 3.913,78 Eur a potom na úplné vyrovnanie by mal zaplatiť sumu 20.078,97 Eur, teda o 1.262,- Eur menej ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Preto navrhol v napadnutom výroku rozsudok zmeniť tak, že bude odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie sumu 20.078,97 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie aj navrhovateľka. Zároveň sa v odvolaní vyjadrila k odvolaniu odporcu. Navrhla rozsudok zmeniť alebo alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie, ktoré nie je dostatočne odôvodnené a preskúmateľné vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ ide o najhodnotnejšiu položku BSM účastníkov, súd prvého stupňa napriek pokynom odvolacieho súdu zaoberať sa skutočnosťou ktorému účastníkovi konania prisúdi byť s prihliadnutím na jeho schopnosť vyplatiť druhému účastníkovi vyrovnávací podiel, znova prisúdil byť odporcovi len z dôvodu, že v ňom po rozvode manželstva žije a navrhovateľka žije v Y.. Následne všetky hnutelné veci priznal odporcovi a to rovnako len z titulu, že mu prisúdil byť. Súd prvého stupňa v celom rozsahu opomenul okolnosť, že navrhovateľka vo svojom odvolaní zo dňa 29.11.2011 prioritne požadovala prikázanie bytu do jej výlučného vlastníctva. Napriek tomu súd prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsudku výslovne konštatuje, že k prikázaniu bytu do vlastníctva odporcu prisúdil okrem iného z dôvodu, že navrhovateľka nežiadala byť priznať do svojho vlastníctva. Táto nedôslednosť naznačuje, že súd prvého stupňa neskúmal a nevyhodnotil náležitým spôsobom zistený skutkový stav. Súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal otázkou spôsobilosti odporcu a najmä jeho reálnych schopností a možností vyplatiť navrhovateľke vyrovnávací podiel v určenej výške. V súvislosti s nemenej dôležitou skutočnosťou a to ktorý z účastníkov konania vložil, akú časť vlastných finančných prostriedkov do BSM pri uzatváraní manželstva poukázala navrhovateľka na nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa po opätovnom preskúmaní príslušných okolností a bez akejkoľvek zmeny v doplnenom konaní o tejto otázke uzavrel, že navrhovateľka pri uzavretí manželstva vložila do spoločného majetku sumu 21.576,- Eur, zatiaľ čo odporca sumu 18.056,- Eur. Z napadnutého rozsudku a zložitého odôvodnenia ale nevyplýva ako súd prvého stupňa dospel k celkovej sume vo výške 21.576,- Eur, ktorú navrhovateľka vložila do spoločného majetku účastníkov konania zo svojich vlastných prostriedkov, keďže zo všetkých vykonaných dôkazov vyplýva, že navrhovateľka do BSM vložila sumu 26.555,- Eur. Uvedená skutočnosť medzi účastníkmi konania navyše ani nebola sporná. Odporca zo sumy 800.000,- Sk sporil iba sumu 50.000,- Sk, aj to len okrajovo a na potrebu opätovného preskúmania tejto okolnosti nepoukázal vo vyslovenom právnom závere ani odvolací súd. Nie je preto navrhovateľke zrejme z akého dôvodu a na základe akých skutočností súd prvého stupňa dospel k zmenenej sume. Ďalej sa navrhovateľka nestotožňuje so skutkovými závermi súdu prvého stupňa o tom, že odporca do BSM účastníkov vložil sumu 18.056,- Eur, ktorá má pozostávať zo sumy 8.098,- Eur a 10.010,- Eur. Z vykonaného dokazovania a z výpisu z účtu odporcu totiž vyplýva, že odporca z vlastných prostriedkov pred uzavretím manželstva vložil do BSM iba sumu 10.010,- Eur. Túto skutočnosť uviedol aj odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z napadnutého rozsudku a použitých čísel je možné dospieť k záveru, že súd prvého stupňa neuznal odporcovi iba hotovostnú sumu 2.522,74 Eur. Vzhľadom na uvedené poukázala navrhovateľka na nesprávne skutkové zistenia súdu prvého stupňa o odporcovom finančnom príspevku do BSM účastníkov konania, čo má podstatný vplyv na výšku vyrovnávacieho podielu. Pokiaľ ide o samotný výpočet vyrovnacieho podielu súdom prvého stupňa, tento je podľa názoru navrhovateľky jednak nesprávny (zrejma chyba v počítaní) a jednak je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. K vyrovnaciemu podielu vo výške 21.340,97 Eur súd dospel tak, že k sume 16.165,19 Eur ako polovici čistej hodnoty BSM (60.000,- Eur + 4.762,04 Eur - 32.431,65 Eur) pripočítal polovicu sumu 10.351,19 Eur. Výsledkom uvedeného postupu je suma 21.322,97 Eur. Preto výpočet vyrovnacieho podielu vo výške 21.340,97 Eur považuje navrhovateľka len za chybu v počítaní. Za nesprávne právne posúdenie má navrhovateľka postup, pri ktorom súd k čistému podielu účastníka konania na BSM v sume

16.165,19 Eur pripočítal iba polovicu sumy 10.351,19 Eur, teda sumu 5.157,78 Eur. Uvedené súd prvého stupňa odôvodnil tým, že navrhovateľka má právo len na polovicu z vložených prostriedkov, pretože bol zhodnotený spoločný majetok manželov, resp. uhradený spoločný dlh v prospech oboch manželov, nielen v prospech odporcu. S uvedeným právnym výkladom súdu prvého stupňa sa navrhovateľka nestotožňuje a to najmä pokiaľ ide o jeho aplikáciu na splácanie hypoúveru navrhovateľkou po rozvoze manželstva, to znamená po zániku inštitútu BSM medzi účastníkmi konania. Navrhovateľka splácala v súdom zistenom rozsahu po rozvoze spoločný dlh zo svojich individuálnych prostriedkov. No pri určovaní čistej hodnoty BSM súd odpočítal od hodnoty aktív BSM zostatok dlhu v celej nesplatennej časti ku dňu zániku BSM a nie k aktuálnej výške, čím ukrátil navrhovateľku o ňou zaplatené prostriedky bez právneho dôvodu. Uvedené je nutné vnímať v kontexte rozhodnutia o tom, že odporca bol určený ako osoba, ktorá na seba prevzala splácanie spoločného dlhu po zániku BSM a tento dlh už bol navrhovateľkou čiastočne splnený z jej vlastných prostriedkov. Súd prvého stupňa teda dvakrát ponížil nárok navrhovateľky na vyplatenie jej individuálnych prostriedkov. V ďalšom poukázala navrhovateľka na svoje odvolanie zo dňa 29.11.2011, kde uvádzala, že v prebiehajúcom konaní bolo preukázané, že vyššiu investíciu z vlastných prostriedkov do spoločného bytu vložila práve navrhovateľka. Rovnako sa navrhovateľka vo väčšej miere pričínala o nadobudnutie spoločných vecí, lebo bola zamestnaná v banke s pravidelným nadpriemerným príjmom v celkovom porovnaní rádovo vyšším ako príjem odporcu za dobu trvania manželstva. Navrhovateľka výpismi z bankového účtu preukázala, že prakticky výlučne financovala náklady na spoločnú domácnosť. Navrhovateľka bola nadmerne žiarlivým odporcom týraná, bála sa ho, prenasledoval ju, preto bola nútená sa odsťahovať do Y., kde len za nájom bytu - garzónky platí sumu vo výške 330,- Eur mesačne. Týmto však nevyjadrila svoj nezáujem o byt, ale len chránila svoje zdravie a život a svoju osobu pred odporcom.

Vo svojom odvolaní zo dňa 24.06.2013 odporca spori sumu vyrovnacieho podielu, lebo súd prvého stupňa mal zohľadniť sumu ním vložených prostriedkov vo výške 20.580,- Eur a nielen sumu 18.056,- Eur. Odvolanie odporcu je nedôvodné. V predchádzajúcom texte je objasnené prečo súd prvého stupňa pri výpočte vychádzal zo sumy 18.056,- Eur, keď odporcovi neuznal údajný vklad vo výške 2.522,74 Eur (76.000,- Sk).

Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vychádzajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.1,2 O.s.p., oboznámil sa s dokladmi o zaplatení hypotekárneho úveru č. 2008037960 za obdobie od septembra 2013 do novembra 2014 a zistil, že odvolania sú dôvodné.

V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov, ďalej len O. Z.).

Zánikom manželstva zanikne i BSM (§ 148 ods. 1 O. Z.).

Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 1, 3 O. Z.).

Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 O. Z.).

Súd nie je viazaný rozsahom odvolania, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi (§ 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Určitým spôsobom vyrovnanie vzťahu medzi účastníkmi, vyplývajúceho z právneho predpisu, treba rozumieť aj vyporiadanie BSM. Odvolací súd sa preto zaoberal celým rozsudkom súdu prvého stupňa. Ide totiž o prípad, keď súd nie je viazaný rozsahom odvolania.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania boli manželia, manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C 109/2009 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva účastníkov konania nepochádzajú deti.

Vo veci rozhodol súd prvého stupňa prvýkrát rozsudkom č.k. 13C/170/2009-227 zo dňa 14.11.2011. Vtedy do celkovej masy BSM započítal i kuchynskú linku a nerezový dres, rok nadobudnutia 2008 v zostatkovej cene 1.675,96 Eur. Inak čo do masy nehnuteľného i hnuteľného majetku sa po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/10/2012, 5Co/11/2012-258 zo dňa 25.09.2012 nič nezmenilo.

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 10.06.2013 vyporiadal znova bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX k.ú. E. a LV č. XXXXX k.ú. E. a to byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome, súpisné číslo XXXX v E., E. L. X spolu so spoluvlastníckym podielom 74/6260 na spoločných častiach a zariadeniach domu a to takým istým spoluvlastníckym podielom na parcele č. 14766 o výmere 1086 m². Hodnotu nehnuteľnosti vo výroku svojho rozsudku neuviedol. Za to u hnuteľných vecí, ktoré tiež prikázal do výlučného vlastníctva odporcu uviedol aj zostatkovú cenu v eurách. Zároveň odporcovi uložil povinnosť splatiť veriteľovi, teda Tatrabanke a.s. Bratislava hypotekárny úver č. 2008037960 a navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu sumu 21.340,97 Eur.

Súd prvého stupňa konštatoval, že vychádzal z toho, že podiely obidvoch účastníkov konania sú rovnaké a že skutočnosti, ktoré by odôvodňovali určenie iných podielov v konaní neboli preukázané a netvrdil ich žiaden z účastníkov konania.

K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že táto skutočnosť nebola účastníkmi konania v priebehu konania ani v odvolacom konaní namietaná.

S otázkou prikázanie bytu do výlučného vlastníctva odporcu, potom čo odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvého stupňa zaoberať sa otázkou, ktorý z manželov je schopný vyplatiť vyrovnávací podiel druhému manželovi vzhľadom na to, že navrhovateľka prejavila záujem o výlučné vlastníctvo bytu konštatoval, že byt prikázal do výlučného vlastníctva odporcu, ktorý v tomto byte po rozvedení manželstva sám žije (navrhovateľka žije v Y.) zároveň, že navrhovateľka nežiadala byť priznaná do svojho vlastníctva. Zároveň potom, čo bolo odvolacím súdom uložené súdu prvého stupňa zaoberať sa namietanou otázkou, či zaokrúhliť alebo nezaokrúhliť cenu bytu, tak ako to urobil znalec v znaleckom posudku, v dôvodoch rozsudku konštatuje, že hodnota bytu je 60.000,- Eur.

Čo do hodnoty bytu v odvolacom konaní táto otázka účastníkmi konania už nebola namietaná, preto sumu 60.000,- Eur ako súčasnú hodnotu bytu považuje odvolací súd za preukázanú. Čo do prikázania bytu do výlučného vlastníctva odporcu odvolací súd považuje odvolaciu námietku navrhovateľky, že sa súd prvého stupňa nezaoberal otázkou, ktorý z manželov je schopný vyplatiť vyrovnávací podiel druhému manželovi, vzhľadom na to, že navrhovateľka prejavila záujem o výlučné vlastníctvo bytu v priebehu konania, konkrétne v odvolaní proti rozsudku zo dňa 10.06.2013 za dôvodnú. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k tomu prečo prikázal byt do výlučného vlastníctva odporcu je nedostatočné a arbitrárne. Preto vo vzťahu k tejto otázke je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľky zo dňa 23.01.2013 doručené Okresnému súdu Prešov dňa 23.01.2013 (č.l. 271 spisu) kde odporca jednoznačne uviedol, že s návrhom navrhovateľky aby súd prikázal byt, ktorý je predmetom vyporiadania BSM tejto veci do výlučného vlastníctva navrhovateľky nesúhlasí. V prílohe priložil aj potvrdenie peňažného ústavu o disponibilnom zostatku na jeho sporiacom účte, z ktorého vyplýva, že má k dispozícii finančné prostriedky na účely vyplatenia vyrovnávacieho podielu z BSM navrhovateľke, a to v lehote, ktorú stanoví súd vo svojom konečnom rozhodnutí.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 24.04.2013 tento dôkaz oboznámil a aj napriek tomu svoje rozhodnutie v tejto časti v súlade s vykonaným dokazovaním riadne neodôvodnil. Otázka, ktorý z účastníkov konania má nadobudnúť byt, ktorý je najhodnotenejší z masy BSM je otázkou podstatnou v tomto konaní. Dôležitá je aj otázka, ktorý z manželov je schopný vyplatiť vyrovnávací podiel druhému manželovi, za akých podmienok a kedy.

Z tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje i na prednes zástupcu navrhovateľky na pojednávaní dňa 24.04.2013 (č.l. 289 spisu) kde konštatoval, že navrhovateľka teraz nežiada, aby byt bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Súhlasí s tým, aby byt bol prikázaný do výlučného vlastníctva odporcu. Navrhovateľka len žiada, aby súd zaviazal odporcu vyplatiť jej sumu, ktorá bola priznaná v prvom rozsudku zvýšenú o finančné prostriedky, ktorými navrhovateľka platila spoločnú hypotéku účastníkov konania. Navrhovateľka nechcela, aby sa konanie predlžovalo, chcela aby bolo dňa 24.04.2013 vo veci rozhodnuté. Uvedené však súd prvého stupňa v dôvodoch rozsudku nekonštatoval a nevyvodil z toho žiadne závery, preto suché konštatovanie, že navrhovateľka nežiadala byt priznať do svojho vlastníctva, keď sa jej názor v priebehu konania menil, nepovažuje odvolací súd za dostatočné.

Čo sa týka hnuiteľných vecí, súd prvého stupňa akceptoval potom čo znalec oznámil, že kuchynská linka i dres boli zahrnuté do celkovej hodnoty bytu, túto skutočnosť a do masy BSM už kuchynskú linku a nerezový dres nezahrnul. Uvedenú skutočnosť v dôvodoch rozsudku neuviedol, ale táto ani nebola predmetom odvolacieho konania, preto sa touto otázkou odvolací súd ďalej nezaoberal.

Premetom odvolania zo strany navrhovateľky však bola otázka výšky vlastných prostriedkov navrhovateľky. Odporca tvrdil, že to bola suma 650.000,- Sk, navrhovateľka že to bola suma 800.000,- Sk.

Možno prisvedčiť navrhovateľke, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení konštatoval spornosť iba sumy 50.000,- Sk zo sumy 800.000,- Sk, ktoré má navrhovateľka vložiť do BSM, s tým, že odporca rozporoval sumu 50.000,- Sk ktorú mala navrhovateľka poslať svojej matke a tieto peniaze sa nemali vrátiť do spoločnej domácnosti. Teda preukázanou sumou bola suma 750.000,- Sk.

V priebehu konania po zrušení rozsudku odporca vo vyjadrení zo dňa 22.03.2013 (č.l. 284 spisu) vypočítal, že stav finančných prostriedkov navrhovateľky v čase svadby predstavoval 520.618,36 Sk, na bežnom účte má navrhovateľka 82.368,53 Sk, ale správne k tomu dátumu 18.08.2007 to bolo 80.290,53 Sk nemali byť zohľadnené výber z bankomatu a nákup platobnou kartou. Na tento účet poslala navrhovateľke matka 50.000,- Sk. Navrhovateľka z tohto účtu poslala sumu 140.000,- Sk, pozostávajúcu zo sumy 80.000,- Sk jej vlastných peňazí a 50.000,- Sk od jej matky a 10.000,- Sk zo spoločných peňazí na podielové fondy, čím sa jej účet na podielových fondoch upravil na 660.000,- Sk. Z toho vlastné prostriedky navrhovateľky mali predstavovať 650.000,- Sk. Viac vlastných peňazí navrhovateľka nemala mať. Súd prvého stupňa pri popise skutkového stavu tento výpočet prevzal s tým, že navrhovateľka po uzavretí manželstva zo svojho účtu poukázala na účet podielových fondov sumu 140.000,- Sk, teda sumu vyššiu ako bola suma jej vlastných prostriedkov. Keď jej na účet bola pripísaná suma cca 720.000,- Sk dňa 26.02.2008 v tejto už boli zahrnuté aj vklady z prostriedkov patriacich do BSM a jej vlastné prostriedky vo výške 130.000,- Sk. Preto súd prvého stupňa konštatoval, že vlastné prostriedky navrhovateľky boli v sume 650.000,- Sk a v tejto sume boli použité na zaplatenie kúpnej ceny za byt. Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo považoval tento nový výpočet vložených finančných prostriedkov navrhovateľkou do BSM vo výške 21.576,- Eur (650.000,- Sk) za správny keď skutočne z pôvodného rozsudku vyplýva, že otázka sumy 750.000,- Sk, ktorú mala vložiť navrhovateľka do BSM nebola sporná. Sporných bolo iba 50.000,- Sk.

Nie je vylúčené aby ďalším vykonaným dokazovaním došlo k zmene skutkového stavu. Túto zmenu je však potrebné riadne vysvetliť, aby bol rozsudok aj v tejto otázke preskúmateľný a nejavil známky arbitrárnosti.

Dôležitou je i otázka úhrady splátky hypotekárneho úveru po rozvode manželstva. Do septembra 2013 mala uhrádzať tento úver navrhovateľka, od septembra 2013 tak ako to bolo predkladané odvolaciemu súdu mal uhrádzať splátky odporca. Keďže prostriedky na úhradu hypotekárneho úveru po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva u oboch účastníkov konania boli použité z ich výlučného

vlastníctva, je pri odpočítaní sumy vynaložených vlastných prostriedkov potrebné zohľadniť, komu bude byť prikázaný do výlučného vlastníctva.

Odporca v odvolaní namietal, že sa stala chyba, keď súd zohľadnil u neho sumu 18.056,- Eur a nie sumu 20.580,- Eur. Na strane 6 v 2. ods. súd uvádza, že navrhovateľka zo svojho vložila sumu 21.576,05 Eur a odporca vložil sumu 20.580,- Eur. Táto odvolacia námietka odporcu je dôvodná. Súd prvého stupňa skutočne na strane 6 rozsudku v ods. 2 konštatuje, že odporca vložil sumu 620.000,- Sk, teda 20.580,- Eur. V 4. ods. však konštatuje, že aby podiely oboch manželov boli rovnaké, musí odporca zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu sumu 16.165,19 Eur. V tejto sume je potrebné prirátat ešte vložené prostriedky účastníkov konania do spoločného majetku, ktoré sú vo výške 21.576,05 Eur + 6.831,51 Eur navrhovateľka, resp. 18.056,- Eur odporca. Rozsudok súdu prvého stupňa je teda v tejto časti nepreskúmateľný. Nie je jasné, akú sumu súd prvého stupňa odporcovi čo do vlastných prostriedkov vložených do BSM započítal. Teda či sumu 20.580,- Eur alebo sumu 18.056,- Eur.

Odvolací súd konštatuje, že aj keď súd prvého stupňa odstránil niektoré sporné otázky, časť otázok nastolených navrhovateľkou i odporcom ostalo nevyriešených. Preto boli popísané vyššie.

Neboli preto podmienky pre zmenu ani pre potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h), f) O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa znova prepočíta a ustáli celkovú hodnotu BSM a zároveň zistí, v akej výške patrí tomu ktorému účastníkovi konania finančné vyrovnanie. V novom rozhodnutí sa súd prvého stupňa vyporiada i so všetkými odvolacími námietkami účastníkov konania v tomto odvolacom konaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa i o trovách odvolacieho konania podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.